

[Kund Nielsen.]

grønlandske forhold. Det er i allerhøjeste grad utilfredsstillende og kritisabelt, at kun 3 medlemmer af dette udvalg, der behandlede et lovforslag af stor betydning for Grønland, nogen sinde har besøgt Grønland. De øvrige medlemmer har som grundlag for lovforslagets behandling kun haft en teoretisk baggrund, nemlig hvad de har kunnet læse sig til. Det forekommer mig, at der her er en passende lejlighed til at henstille til rette vedkommende — og det må i dette tilfælde være partigrupperne — at gøre beskæftigelse med grønlandske lovgivningsanliggender til hovedkriterium ved udpegning af medlemmer til Grønlandsbesøg og måske lægge mindre vægt på, hvad man måske kunne kalde alders- og pensionskriteriet.

Lembourn: Det konservative folkeparti kan anbefale de stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne her ved anden behandling sige, at det glæder mig meget, at det står i betænkningen, at GOF, altså Grønlands Oplysnings Forbund, er et upolitisk organ, hvilket ministeren har bekræftet, og at det ikke ifølge sine vedtægter kan nægte landsomfattende foreningers tilslutning til GOF. Jeg fortolker denne udtalelse sådan, at ministeren ligesom trækker sin oprindelige udtalelse tilbage om, at GOF skulle have en monopolistisk stilling, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Det er overordentlig vigtigt, at man administrerer oplysningsarbejdet i Grønland uden det håbløse papirvælde, som vi kender i fritidsundervisningen i Danmark, og jeg synes, det ville være godt, hvis vi her ved anden behandling fik ministeren op på talerstolen for at bekræfte, at det er hans hensigt at forsøge en helt anderledes forenklet administration, og at det er hans hensigt i udstrakt grad at anvende dispensationsbestemmelserne, således at man kan tage hensyn til især de steder i Grønland, hvor der er få beboere, altså udsteder og bygder, så man kan få en meget smidig og helt fordomsfri måde at gennemføre folkeoplysningen på. Hvis ministeren vil give den bekræftelse, er der håb om, at man kan lave et mere fornuftigt system, end man har gjort i Danmark.

Brøndlund Nielsen: Jeg vil også gerne indledningsvis sige, at vi i venstre er glade ved

det ændringsforslag, der er kommet om, at det er fritidskommissionen selv, der skal vælge sin formand, og at det ikke automatisk bliver en embedsmand.

Vedrørende det principielle har der jo undervejs været megen debat omkring dette forslag, fordi det er meget udførligt og rummer en masse detaljer og enkeltheder, men alligevel har en mængde bemyndigelser på tværs af dette. Man har ment, at det meget detaljerede forslag måske er alt for udførligt i forhold til det beskedne befolkningsgrundlag, det skal anvendes på. Disse ting har der været udtrykt mange betænkeligheder over for, og det var også noget, jeg var inde på ved første behandling. Imidlertid er det vor opfattelse i venstre, at man nu må prøve at praktisere loven, og vi har også den indstilling, at når forslaget er vedtaget af Grønlands landsråd, så ønsker vi ikke her at gøre os til dommere over det på den måde, at vi ligefrem vil forsøge at skrive det hele om. Men der kan nok være ting, det er værd lige at understrege.

Jeg tænker f. eks. på, at man under administrationen må sørge for en smidig behandling af aldersgrænserne i forslaget. Der kan jo være nogle steder, det kan være aktuelt. Ligeledes må man til stadighed bestræbe sig på, at administrationen bliver så enkel som overhovedet muligt.

Jeg kan i øvrigt anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Svend Haugaard: Ja, det havde måske nok været godt, om udvalget havde kendt lidt mere til de faktiske forhold i Grønland. Jeg vil næsten gætte på, at så var lovforslaget blevet bedre, end det nu er blevet. Vi mener stadig fra radikal side, at forslaget har en uheldig form. Det er for detaljeret, det er for indviklet, det er for usmidigt, det er for direkte overført fra danske forhold trods de meget forskellige lokaliseringsforhold, forskellige sprogforhold og forskellige forhold med hensyn til forhåndsforudsætninger. Vi beklager altså, at slutresultatet ikke er bedre, end det er, og jeg må også beklage, at Grønlandsrådet fik stukket et færdigtrykt eksemplar i hånden uden at få lejlighed til i rådet at drøfte det nærmere. Jeg tror også, en drøftelse i Grønlandsrådet ville have bevirket, at det var blevet bedre.

Men vi må da erkende, at der er kommet